

DET KONGELIGE MILJØVERNDEPARTEMENT

KONTOR: MYNTGT.2 - TLF.22 24 90 90 - FAX.22 24 95 60 - TELEKS 21480 en/

POSTADRESSE: POSTBOKS 8013 DEP., 0030 OSLO

FYLKESMANNEN I FENMARK
97, 4628
09. JAN. 1998
575

Karasjok kommune
Postboks 173
9730 KARASJOK

1001

logg

- BL

Siv Saa → E7u → EH →
7H → T.e

Deres ref.

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)
97/2648- - BFK/MT

Dato

28 JAN. 1998

HENVENDELSE OM PRAKTISERING/ENDRING AV MOTORFERDSELLOVEN

Vi viser til kommunens brev av 2.9.97 til Miljøvernministeren.

I brevet tas til orde for liberalisering av motorferdselloven, både når det gjelder adgangen til barmarkskjøring og snøscooterkjøring. Praksis for barmarkskjøring i forbindelse med elgjakt og vedhenting er tatt særlig opp.

Miljøverndepartementet bemerker:

Det er egne regler for transport i forbindelse med elgjakt i nasjonal forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag. Etter § 2 første ledd bokstav b er det tillatt med bruk av motorkjøretøy på barmark for transport av jaktutbytte ved elgjakt. Bestemmelsen er kommentert i Miljøverndepartementets rundskriv T-1/96 s. 22, på følgende måte:

«Bestemmelsen om jakt på elg og hjort gir bare adgang til transport av jaktutbytte. Det gis ikke adgang til transport av jegere og utstyr ut i jaktterreng, eller under utøvelse av jakten. Dersom det er behov for transport av annet enn jaktutbyttet, må det søkes om tillatelse. Det vil imidlertid være adgang til samtidig transport av jegere og utstyr dersom turen likevel er nødvendig for å kunne transportere jaktutbyttet.»

Det er således nødvendig å søke om tillatelse etter § 6 dersom det er behov for kjøring i forbindelse med transport av utstyr til leirplass, såfremt utstyret ikke kan transporteres samtidig med jaktutbyttet. § 6 er en streng bestemmelse, som kun er forutsatt benyttet i unntakstilfeller. Vi viser til rundskriv T-1/96 der det på s. 31 og 33

under omtalen av denne bestemmelsen vises til at praksis skal være særlig restriktiv for barmarkskjøring. Vi har derfor ikke merknader til den veiledning om kommunenes praktisering som fylkesmannen har gitt i sitt brev av 26.8.97, heller ikke forsåvidt gjelder begrensningen vedr. antall turer.

Når det gjelder vedhenting, er også behovet rimelig godt ivaretatt innenfor gjeldende regler. Forskriftens § 3 første ledd bokstav g tillater vintertransport av ved etter utvisning fra skogforvaltningen i Finnmark. Heri ligger at det er forutsatt at vedtransport skal foregå på vinterføre. Bestemmelsen er omtalt i rundskriv T-1/96 s. 27. Dersom det foreligger en spesiell grunn til å foreta vedtransporten på barmark, må det søkes om tillatelse etter forskriftens § 6. Som nevnt foran, er dette en streng dispensasjonsbestemmelse, som skal praktiseres særlig strengt på barmark. Som fylkesmannen har pekt på, vil det imidlertid være lettere å gi tillatelse til kjøring som kan skje på traktorveger, jf at det i rundskrivet på s. 34 er presisert at barmarkskjøringen såvidt mulig bør følge eldre kjørespor.

I rundskriv T-1/96 er det flere steder sterkt understreket at barmarkskjøring er et økende problem, og vi er vel kjent med at når det gjelder slitasjeskadene på Finnmarksvidda er barmarkskjøring en vesentlig faktor.

Kommunen er også opptatt av snøscooterkjøring, og har spesielt nevnt mulighetene for telting/rasting. Finnmark og Nord-Troms har som kjent mer liberale regler enn andre deler av landet når det gjelder mulighetene for fornøyleskjøring. Fri snøscooterkjøring kan skje i de såkalte rekreasjonsløypene som er godkjent av fylkesmannen. Spørsmålet om hvor langt unna løypene det er adgang til leirslagning o.l. er avklart i Miljøverndepartementets brev av 14.10.97. Der er det uttalt at i forbindelse med leirslagning o.l. bør det kunne godtas at snøscooteren parkeres i en avstand på inntil 300 meter fra merkestikkene, slik at kjøring i denne avstand ut fra løypa kan aksepteres, ut fra sikkerhetsmessig og praktiske grunner.

Etter Miljøverndepartementets oppfatning fungerer gjeldende regler for motorferdsel rimelig bra. Reglene representerer et kompromiss mellom hensynet til brukerne og hensynet til naturen. Reglene tar ikke sikte på å hindre nødvendig ferdsel til anerkjente nytteformål. Det er den unødvendige og fornøylespregede ferdselen som reguleres (utenom i rekreasjonsløypene i Finnmark og Nord-Troms, som foran nevnt).

Vi kan ikke se at det ut fra de punkter som konkret er nevnt fra kommunens side er behov for endringer i gjeldende regler. Det er en viktig målsetning å få regelverket til å fungere etter sin intensjon. Generell liberalisering av regelverket anses ikke som aktuelt.

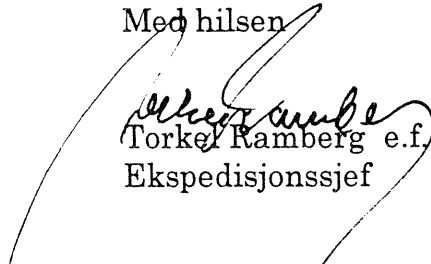
Fylkesmannen i Finnmark og Direktoratet for naturforvaltning har antydnet at det kan være enkelte justeringsbehov. Direktoratet foretar for tiden en gjennomgåelse og vurdering av praktiseringen av motorferdselloven, og herunder vil det bli vurdert om det kan være behov for enkelte justeringer av gjeldende regler.

Miljøverndepartementet har forelagt kommunens henvendelse for fylkesmannen i Finnmark og Direktoratet for naturforvaltning for merknader.

Fylkesmannen i Finnmark har uttalt seg i brev av 29.9.97. Det opplyses at fylkesmannen i brev av 26.8.97 til kommuner med elgjakt har uttalt seg om hvordan slike søknader bør behandles, for å sikre en lik, forutsigbar og rettferdig praksis, som også ivaretar motorferdsellovens intensjoner. Videre opplyses at fylkesmannen har godtatt at det gis dispensasjon for vedhenting på barmark dersom det skjer langs eksisterende traktorveger og på en slik måte at terrengskader ikke oppstår. Fylkesmannen peker ellers bl.a. på at den stadig økende barmarksferdselen er et alvorlig miljøproblem i Finnmark. For øvrig uttales at reglene på enkelte punkter bør kunne justeres for å dempe konfliktene.

Direktoratet for naturforvaltning har uttalt seg i brev av 17.11.97. Direktoratet kan ikke se noen grunn til å foreta en generell liberalisering av motorferdselloven. Motorferdselreglene anses ikke å hindre elgjakten. Når det gjelder henting av ved, vises til at det er forutsatt at det skal skje på vinterføre, men det er ikke utelukket at det kan tillates på barmark. Direktoratet understreker nødvendigheten av en streng vurdering når det gjelder barmarkskjøring, fordi den stadig økende barmarksferdselen er et økende miljøproblem i Finnmark. Det advares mot liberalisering av denne del av regelverket. I likhet med fylkesmannen mener imidlertid direktoratet at reglene på enkelte punkter kan justeres for å unngå konflikter.

Med hilsen

Torkel Ramberg e.f.
Ekspedisjonssjef

Harald S. Ruberg

Kopi: Direktoratet for naturforvaltning
Fylkesmannen i Finnmark

Saksbehandler: Marit Tofte, tlf.: 22245894